

Hristiyanlığın Günah ve Tövbe Konusuna Bakışı

1-)

-İlk anne ve babamız günah işledi ve canlarına ölüm girdi. Böylece insan doğruluk, bilgelik, kutsallık konumundan düştü ve kirlendi.

-Adem ve Havva tüm insanlığın kökü olduğundan, günah içinde ölmürlük ve bozulmuşluk, sıradan doğum yoluyla bütün insanlığa yayılmıştır.

-İster ilk günah, isterse sonraki günahlar olsun, her günah Tanrı'nın Yasası'na karşıdır ve Yasa, günah işleyen her kişiyi suçlu kılar. Böylece günah, kişiyi Tanrı'nın gazabına ve Yasa'nın laneti altına sokar ve bu da insanı ruhsal, geçici ve sonsuz kayboluşla ölüme mahkûm eder.

2-)

"Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu alt edememiştir" diyen ayet insanı karanlık olarak nitelemiştir (Yuhanna 1:5). Yani insan günahın kölesi olduğundan kendisine *"gökten verilmedikçe"* Tanrı'yı hoşnut eden hiçbir şey yapamaz (Yuhanna 3:27).

İsa Mesih'in, *"Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemmez"* şeklindeki sözlerinden sonra (Yuhanna 6:44) kimse Tanrı'yı tatmin edebilen iyi bir iş yaptığını öne süremez.

"Benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır" ayetini (Romalılar 8:7) anlayan bir kişi, Mesih olmaksızın günahattan kurtulamayacağını bilir ve kendi işlerini (tövbe dahil) yüceltmez.

"Doğal haliyle kişi, Tanrı'nın Ruhuyla ilgili gerçekleri kabul etmez" gerçeği karşısında insan kendi bilgeliğinden bahsedemez (1.Korintliler 2:14).

"Bensiz hiçbir şey yapamazsınız" diyen İsa Mesih'in öğretisine göre (Yuhanna 15:5), O'nun işi olmadıkça insanın anlayışı ve isteği Tanrı'nın anlayışı ve isteği ile aynı olamaz.¹

-Yani günah, insanın bütün doğasının bozulmasıdır –annelerin karnındaki küçük bebekleri bile etkileyen bozulmuşluk mirası, insanların içinde her türlü günahı üreten bir köktür.²

Bu gerçekler de bizi işlerle değil lütuf ile kurtuluşu görmeye getirmektedir. Düşmüşlük mirasımızı iyi anladığımızda Mesih'in kurtuluşuna ne denli muhtaç olduğumuzu da görürüz. Yani günahattan ve sonsuz mahkûmiyetten kurtuluşun yolunun Tanrı'nın Mesih'teki işi olduğunu biliriz:

Filipililer 3:8-9 Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i

1

2

kazanayım ve Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım.

Yeşaya 53:11 Canını feda ettiği için Gördükleriyle hoşnut olacak. RAB'bin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını aklayacak. Çünkü onların suçlarını o üstlendi.

Romalılar 8:1 Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.

Özetle, Tanrı'nın Yasası'nı tam mükemmel olarak tutamayan insan, doğal eğiliminde Tanrı'ya ve insanlara karşı nefret etmeye meyillidir. Ve bizler Kutsal Ruh'tan yeniden doğmadıkça kötülüğe meyilli olmaktan kurtulamayacağımızı biliriz.³

Böylece tövbe ve imanı Mesih'te bize bağışlanan lütuf içinde görmeliyiz –*kendi başarımız olarak değil:*

Efesliler 2:8 İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır.

Romalılar 3:23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. 24 İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar.

Yani kurtuluşumuz yeniden doğuş ile olurken; yeniden doğuşun içinde iman ve tövbe armağanı zaten mevcuttur.

Öyleyse Tanrı'nın lütfu ve merhameti ile Mesih'te affedilmiş olan bizler, paha biçilemez ve kendimizin ödeyemeyeceği bir bedel ile kurtulduğumuzu daima alçakgönüllülikle ve şükranla hatırlamalıyız ki; hem *“bizi ölüme götüren bedenden”* kurtulmayı daima özleyebilelim (Romalılar 7:24) hem de bu bilinçle günaha karşı uykuda değil, uyanık olarak gayretle yaşayalım; ve Mesih'teki kurtuluşumuza şükran dolu bir uyanıklıkla bakabilelim (Romalılar 7:25)!

---

³ Özet, Hİ.5, 8